

ಭಾರತೀಯ ವೀಣಾ
ಪರಂಪರೆಯಲ್ಲಿ ‘ಮೈಸೂರಿನ
ಕೇರ್ತಿ’ ಡಾ. ವಿ. ದೊರೆಸ್ವಾಮಿ
ಅಯ್ಯಂಗಾರ್ ಅವರದು
ದೊಡ್ಡ ಹೆಸರು. ನಾದಪ್ರಿಯರು
ದೊರೆಸ್ವಾಮಿ ಅಯ್ಯಂಗಾರ್
ಅವರ ಜನ್ಮತತ್ವಮಾನೋತ್ಸವ
(ಜನನ: 11.8.1920)
ಸಂಭ್ರಮದಲ್ಲಿರುವಾಗ ಅವರ
ಆತ್ಮಕಥನ ‘ವೀಣೆಯ
ನೇರಳಿನಲ್ಲಿ’ ಹಿಂದಿಗೆ
ಅನುವಾದಗೊಂಡಿದೆ.

■ ಭಾರತ ಕಾಸರಗೋಡು

ವೀಣೆಯ ನೆರಳಿನಲ್ಲಿ ಜನ್ಮತತ್ವಾಭಿ ರಂಗವಲ್ಲಿ

ಪ್ರೀತಿ ದಟ್ಟ ಪಂಚ, ಗಿಡ್ಡ ಕೋಟು,
ಗಂಟುಬ್ಜೆನ ಪ್ರಟಾವೆ ಮುದುಗನೊಬ್ಬ
ಅರಮನೆಯಿಂದ ಗುರುಮನೆಗ ಅವಸರದಿಂದ
ಓಡೋಡಿ ಬರುವಾಗ, ಕುತ್ತಿಗೆ ಬಾಗಿಸಿ ಹಸಿರು
ಮೇಯುತ್ತಾ ನಿಂತ ಹಸುಪ್ರೋಂದು ಕಟ್ಟಿಗೆ ಬಿತ್ತು.
ಕಾಲುಗಳು ಕ್ಷಣಿಕಾಲ ಅಲ್ಲೇ ನಿಂತಕೊಂಡವ.
ಒಂದು ನಿಟ್ಟಿರಿನ ಸ್ವಗತವೂ ಹೊರಟಿತು:
‘ಅಯ್ಯೋ, ನಾನಾದರೂ ಈ ಹಸು ಆಗಬಾರದಿತ್ತೇ?
ಮೂರು ಹೊತ್ತು ವಿಣೆಯ ಅಭ್ಯಾಸ, ತಂದೆಯ
ಬ್ರೇಗುಳ ಇದಾವುದೂ ಇಲ್ಲದ ನನ್ನ ಪಾಡಿಗೆ
ಹಾಯಾಗಿ ಇಧ್ವ ಬಿಡಬಹುದಾಗಿತ್ತು!’

ಬಾಲ್ಯದಲ್ಲಿ ಹಸು ಆಗಬಿಯಿದ ಆ ಬಾಲಕನೇ ಮುಂದೆ ತಮ್ಮ ಮಧುರ ವೀಣಾವಾದನದಿಂದ ವಿಶ್ವಾದ್ಯತ ಸಂಗಿತ ಮನಸುಗಳನ್ನ ಪರವಶಗೊಳಿದ ಡಾ. ದೊರೆಸ್ವಾಮಿ ಅಯ್ಯಂಗಾರ್. ನಾದತಪ್ಪಿನಲ್ಲಿಯೇ ತಲ್ಲಿನರಾಗಿ ಬದುಕನ್ನ ಬೆಳಕು ಮಾಡಿಕೊಂಡ ನಾಧಕರು ದೊರೆಸ್ವಾಮಿ ಅಯ್ಯಂಗಾರ್. ಪದ್ಭೂಷಣ

ಅಗಸ್ಟ್ 11
ವಿ. ದೊರೆಸ್ವಾಮಿ
ಅಯ್ಯಂಗಾರ್
ಜನ್ಮತತ್ವಮಾನೋತ್ಸವ
ಸಂಭ್ರಮದ ದಿನೆ

ಸೇರಿದಂತೆ ಅನೇಕ ಗೌರವ ಸಮಾನಗಳು ಮರೆಯಲಾಗದ ವೈಣಿಕರಿಗೆ ಸಂದರ್ಭ.

ಸಂಗಿತ ಅವರ ಉಸಿರಾಗಿತ್ತು, ಸಾಧನೆಯೇ ದೈವವಾಗಿತ್ತು. ವಿಣೆ ಹಿಡಿಯುತ್ತಿದ್ದರೆ ಗುರು ವೆಂಟಿಗಿರಿಯಷ್ಟು, ‘ನೀನು ಹುಟ್ಟಿರುವುದೇ ವಿಣೆಗೆ ಕಕ್ಷೋ’ ಎಂದು ಆರ್ಥವದಿಸಿದ್ದರು. ಕೇವಲ ಹಾದಿಮೂರರ ಬಾಲಕನಿಗೆ ಮಹಾರಾಜ ನಾಲ್ಕಿಡಿ ಕೃಷ್ಣರಾಜ ಒಯುರು ‘ಅಸ್ಥಾನ ವಿದ್ಯಾನ್’ ಗೌರವ ನಿಡಿದ್ದರು. ಅರಮನೆ ದಿಗ್ಗಜಮೊಂದಿಗೆ ಪ್ರಟಾವೆ

ವಿದ್ಯಾಂಧನ ಅಭ್ಯಾಸ ಮತ್ತು ಪ್ರದರ್ಶನ! ಗುರುಗಳು ಹೇಳಿಕೊಡುವ ಮುನ್ನವೇ ಸ್ವಂತ ಸಾಧನೆಯಿಂದ ಸೋಸಾಗಿ ರಾಗಾಲಾಪನೆ ನುಡಿಸುತ್ತಿದ್ದ ಪ್ರಿತಿಭೇ.

ನಾದ ಪ್ರೀತಿ ಅವರ ಸಂಸಾರ. ಗಳಿಗಿದ ಸಾಧಕ್ಕ ಅವರದೇ ಕಲಿಣ ಸಾಧನೆಯ ಫಲಶ್ರುತಿ. ಇವೆಲ್ಲದರ ಜೊತೆಗೆ ಸದಾಕಾಲ ಸ್ತಿತಪ್ರಜಾರು. ವೀಕ್ಷಣೆಯಾಯ್ತು, ಅವರಾಯಿತು. ತಾವು ಭಾವಪರವಶರಾಗಿ ಹೊಮ್ಮೆಸುವ ಮನೋಹರ ಮೇಲು ನಾದ ಬಿಟ್ಟರೆ ಇತರ ಉಸಾಬರಿಗಳು ಅವರಿಗೆ ಬೇಕಿರಲ್ಲ. ಲೋಕಿಕದ್ದು ಅಂಥ ಅಸ್ತ್ರೀಯಿರಲ್ಲ. ಅವರ ವಿದೇಶ ಪ್ರಯಾಣಗಳು ಕೂಡ ಸಹ್ಯದಯರ ಒತ್ತಾಯಿದಂದ ನಡೆದಂಥವು. ಅಲ್ಲಿ ಕೂಡ ಸಹಕರಾವಿದರು ವ್ಯಾಪಾರ ವಿಹಾರಗಳಿಗೆ ಹೊರಟರೆ ಇವರು ಕೋಟಿಯಲ್ಲಿ ಏಕಾಗ್ರಿ. ಮಡಿಲಲ್ಲಿ ವಿಣೆ!

ಸರಳತೆಯ ಸಾಕಾರ

ನಡೆನುಡಿ, ವೇಷಭೂಷಣ ಎಲ್ಲದರಲ್ಲಾ